

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

26 травня 2021 р.

2014L0049 — UA — 02.07.2014 — 000.002

**Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної
відповідальності за його зміст**

► В **ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2014/49/ЄС**

від 16 квітня 2014 року

про схеми гарантування депозитів

(нова редакція)

(Текст стосується ЄЕП)

(ОВ L 173, 12.06.2014, с. 149)

Із виправленнями, внесеними:

C1 Виправленням, ОВ L 212, 18.07.2014, с. 47 (2014/49/ЄС)

► C2 Виправленням, ОВ L 309, 30.10.2014, с. 37 (2014/49/ЄС)

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2014/49/ЄС

від 16 квітня 2014 року

про схеми гарантування депозитів

(нова редакція)

(Текст стосується ЄЕП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2014/49/ЄС

□

від 16 квітня 2014 року

про схеми гарантування депозитів

(нова редакція)

(Текст стосується ЄЕП)

(ОВ L 173, 12.06.2014, с. 149)

Із виправленнями, внесеними:

С1 [Виправленням, ОВ L 212, 18.07.2014, с. 47 \(2014/49/ЄС\)](#)

► С2 □ [Виправленням, ОВ L 309, 30.10.2014, с. 37 \(2014/49/ЄС\)](#)

▼ В □

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2014/49/ЄС

від 16 квітня 2014 року

про схеми гарантування депозитів

(нова редакція)

(Текст стосується ЄЕП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 53(1),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського Центрального Банку (¹),

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою (²),

Оскільки:

- (1) До Директиви Європейського Парламенту і Ради 94/19/ЄС (³) внесено суттєві зміни (⁴). З огляду на необхідність внесення подальших змін зазначена Директива повинна бути викладена в новій редакції для забезпечення ясності.
- (2) Щоб полегшити започаткування та ведення кредитними установами діяльності, необхідно усунути певні розбіжності між положеннями законодавства держав-членів стосовно правил, що стосуються схем гарантування депозитів (СГД), під дію яких такі кредитні установи підпадають.
- (3) Ця Директива є важливим інструментом для формування внутрішнього ринку з точки зору як свободи підприємницької діяльності, так і свободи надання фінансових послуг у сфері кредитних установ, що одночасно підвищує рівень стабільності банківської системи та захисту вкладників.

Зважаючи на втрати, які можуть виникнути в разі неспроможності кредитної установи для економіки в цілому, а також на негативний вплив на фінансову стабільність та довіру вкладників, бажано не лише створювати резерви для відшкодувань вкладникам, а й забезпечити у державах-членах достатню гнучкість з метою створення умов для вжиття СГД заходів, які сприятимуть зменшенню ймовірності вимог до СГД у майбутньому. Такі заходи повинні завжди відповідати правилам надання державної допомоги.

- (4) З метою урахування підвищення рівня інтеграції на внутрішньому ринку необхідно забезпечити можливість об'єднання СГД різних держав-членів або створення окремих транскордонних схем на добровільній основі. Держави-члени повинні забезпечувати достатню стабільність та збалансований склад нових та наявних СГД. Необхідно запобігати несприятливому впливу на фінансову стабільність, зокрема шляхом охоплення міжнародними СГД тільки тих кредитних установ, які мають високий профіль ризиків.
- (5) Директива 94/19/ЄС вимагає від Комісії надання, якщо доцільно, пропозицій про внесення змін до цієї Директиви. Ця Директива передбачає гармонізацію механізмів фінансування СГД, запровадження внесків із урахуванням ризиків та гармонізацію обсягу продуктів та вкладників, охоплених дією таких схем.
- (6) В основі Директиви 94/19/ЄС лежить принцип мінімальної гармонізації. Відповідно, СГД, що існують в Союзі, мають дуже різні характеристики. Завдяки встановленню у цій Директиві спільних вимог аналогічний рівень захисту вкладників повинен бути забезпечений на території всього Союзу, з підтриманням однакового рівня стабільності СГД. Водночас такі спільні вимоги є надзвичайно важливими для усунення порушень ринкового балансу. Таким чином, ця Директива сприяє завершенню формування внутрішнього ринку.
- (7) Внаслідок впровадження цієї Директиви вкладники отримають переваги від суттєвого покращення доступу до СГД завдяки розширеному та більш чітко визначеному обсягу гарантованого відшкодування, коротшим термінам виплат, покращеному рівню надання інформації та суворішим вимогам до фінансування. Це підвищить впевненість споживачів у фінансовій стабільності на всьому внутрішньому ринку.
- (8) Держави-члени повинні забезпечити, щоб їхні СГД запровадили практики розумного врядування та щоб вони надавали річні звіти про свою діяльність.
- (9) У випадку закриття неплатоспроможної кредитної установи вкладники будь-яких філій, розташованих у державі-члені, яка не є державою-членом, в якій кредитна установа має свій головний офіс, повинні бути захищені тією самою СГД, що й інші вкладники кредитної установи.
- (10) Ця Директива не повинна перешкоджати державам-членам вносити до її сфери застосування кредитні установи, означені в пункті (1) статті 4(1) Регламенту Європейського Парламенту та Ради № 575/2013 (⁵), які не входять до сфери застосування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС (⁶) відповідно до статті 2(5) зазначеної Директиви. Держави-члени повинні мати змогу ухвалити рішення про те, що для цілей цієї Директиви, центральний орган та всі кредитні установи, афілійовані з центральним органом, можуть розглядатися як єдина кредитна установа.
- (11) Загалом, ця Директива вимагає, щоб кожна кредитна установа приєдналася до СГД. Держави-член, яка дозволяє функціонування філій кредитної установи, що має головний офіс у третій країні, повинна ухвалити рішення про те, як застосовувати цю Директиву до таких філій, а також повинна врахувати потребу в захисті вкладників та у підтримці цілісності фінансової схеми. Вкладники таких філій повинні бути повністю обізнаними з механізмами гарантування, які застосовуються до них.
- (12) Необхідно взяти до уваги існування схем інституційного захисту (СІЗ), які захищають саму кредитну устанovu, та які, зокрема, забезпечують її ліквідність та платоспроможність. Якщо така схема існує окремо від СГД, її додаткова захисна роль повинна враховуватися під час визначення

внесків її учасників до СГД. Гармонізований рівень гарантованого відшкодування, передбачений у цій Директиві, не повинен впливати на схеми, що захищають саму кредитну установу, крім випадків, коли вони передбачають виплати вкладникам.

- (13) Кожна кредитна установа повинна брати участь в СГД, визнаній відповідно до цієї Директиви, щоб забезпечувати високий рівень захисту споживачів та рівні умови діяльності для кредитних установ, запобігаючи застосуванню регуляторного арбітражу. СГД повинна бути здатна забезпечити такий захист у будь-який час.
- (14) Головним завданням СГД є захист вкладників від наслідків неплатоспроможності кредитної установи. СГД повинні бути здатними надавати захист різноманітними способами. СГД повинні в першу чергу використовуватися для виплат вкладникам відповідно до цієї Директиви (функція «виплатна каса»).
- (15) СГД також повинні допомагати у фінансуванні заходів із врегулювання неплатоспроможності кредитних установ відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/59/ЄС (⁷).
- (16) Рекомендується також забезпечити СГД можливість, якщо дозволено відповідно до національного права, виконувати не лише функції відшкодування, а й використовувати наявні фінансові засоби з метою запобігання неспроможності кредитної установи для уникнення витрат на відшкодування вкладникам та інших негативних впливів. Такі заходи повинні, однак, виконуватися в межах чітко визначених рамок та повинні в будь-якому разі відповідати правилам надання державної допомоги. Зокрема, СГД повинні передбачати застосування відповідних систем і процедур для вибору та впровадження таких заходів і контролю пов'язаних з ними ризиків. Реалізація таких заходів повинна здійснюватися за умови застосування до кредитних установ таких вимог, що передбачають принаймні жорсткіший моніторинг ризиків та ширші права щодо перевірки для СГД. Витрати на заходи, вжиті для запобігання неспроможності кредитної установи, не повинні перевищувати витрати на виконання законодавчих або договірних повноважень відповідної СГД щодо захисту гарантованих депозитів у кредитній установі або самої кредитної установи.
- (17) СГД також повинні мати змогу функціонувати як СІЗ. Компетентні органи повинні мати змогу визнавати СІЗ як СГД, якщо вони відповідають всім критеріям, встановленим в цій Директиві.
- (18) Ця Директива не повинна застосовуватися до договірних схем або СІЗ, які не визнані офіційно як СГД, за винятком обмежених вимог стосовно реклами та інформування вкладників у разі виключення або виходу кредитної установи. У будь-якому разі договірні схеми та СІЗ підпадають під дію правил надання державної допомоги.
- (19) Під час нещодавньої фінансової кризи нескоординовані збільшення гарантованого відшкодування в межах Союзу призвели в деяких випадках до переведення вкладниками грошей у кредитні установи у країнах, де рівень гарантування депозитів був вищим. Такі нескоординовані збільшення призвели до зниження ліквідності кредитних установ у час кризи. У часи стабільності цілком можливо, що різне забезпечення призводитиме до обрання вкладниками депозитів із найвищим рівнем захисту замість депозитних продуктів, які найбільше їм підходять. Різні умови гарантування також можуть спричинити порушення конкурентної рівноваги на внутрішньому ринку. У зв'язку з цим необхідно забезпечити гармонізований рівень депозитного захисту всіма визнаними СГД, незалежно від того, в якій державі-члені Союзу розміщено депозити. У той же час, протягом певного обмеженого часу повинна існувати можливість вищого рівня гарантування для певних депозитів залежно від особистої ситуації вкладників.
- (20) До всіх вкладників, незалежно від того, чи є євро валютою держави-члена, повинен застосовуватися однаковий рівень гарантованого відшкодування. Держави-члени, які мають іншу валюту, ніж євро, повинні мати змогу округлювати суми, розраховані в результаті конверсії, із забезпеченням при цьому еквівалентного рівня захисту вкладників.
- (21) З одного боку, передбачене цією Директивою гарантоване відшкодування, в інтересах як захисту

споживачів, так і захисту фінансової системи, не повинне залишати надто велику частку депозитів без захисту. З іншого боку, необхідно враховувати вартість фінансування СГД. У зв'язку з цим доцільним гармонізованим рівнем гарантованого відшкодування вважається сума в 100 000 євро.

- (22) Ця Директива залишає в дії принцип гармонізованого рівня на одного вкладника, а не на один депозит. Доцільно передбачити, щоб цей принцип враховував депозити вкладників, які не зазначені як власники рахунку, або вкладників, які не є єдиними власниками рахунку. Відповідно, обмеження розміру гарантованої суми необхідно застосовувати до кожного вкладника, якого можливо ідентифікувати. Такий підхід щодо обмеження розміру гарантованої суми на одного вкладника, якого можливо ідентифікувати, не повинен застосовуватися до установ колективного інвестування, на яких поширюються спеціальні правила щодо захисту, які не застосовуються до таких депозитів.
- (23) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/14/ЄС (⁸) запровадила фіксований рівень гарантованого відшкодування в розмірі 100 000 євро, що поставило певні держави-члени у ситуацію, у якій вони були змушені знизити рівень гарантованого відшкодування, що спричинило ризики руйнування довіри вкладника. Попри те, що гармонізація має важливе значення для забезпечення рівних умов діяльності та захисту фінансової стабільності на внутрішньому ринку, необхідно також не забувати про ризики руйнування довіри вкладника. Тому держави-члени повинні мати змогу застосовувати вищий рівень гарантованого відшкодування, якщо вони вже забезпечували вищий рівень гарантованого відшкодування порівняно з гармонізованим рівнем до застосування положень Директиви 2009/14/ЄС. Такий вищий рівень гарантованого відшкодування необхідно обмежити за тривалістю та обсягом, а дотичні держави-члени повинні коригувати цільовий рівень та внески, що сплачуються до їхніх СГД на пропорційній основі. З огляду на те, що неможливо коригувати цільовий рівень гарантованого відшкодування, якщо рівень забезпечення є необмеженим, вбачається доречним обмежити можливість вибору для держав-членів, які станом на 1 січня 2008 року застосовували рівень гарантованого відшкодування в межах від 100 000 євро до 300 000 євро. Щоб обмежити вплив різних рівнів гарантованого відшкодування та беручи до уваги те, що Комісія переглядає імплементацію цієї Директиви до 31 грудня 2018 року, вбачається доречним дозволити такий вибір до зазначеної дати.
- (24) СГД необхідно дозволити зарахування зустрічних вимог вкладника за рахунок його зобов'язань, проте лише у випадках, коли такий термін погашення таких зобов'язань настає на дату або до дати недоступності. Таке зарахування зустрічних вимог не повинне негативно впливати на спроможність СГД виплачувати депозити протягом строку, встановленого цією Директивою. Держави-учасниці не повинні зазнавати перешкод щодо вжиття відповідних заходів, пов'язаних із правами СГД, що можуть реалізовуватися у разі ліквідації чи реорганізації кредитної установи.
- (25) Необхідно передбачити можливість виключення з виплат депозитів, якщо відповідно до національного права внесені кошти не перебувають у розпорядженні вкладника з причини того, що вкладник та кредитна установа досягнули закріпленої в договорі домовленості про те, що депозит слугуватиме лише для погашення позики, взятої для придбання приватного нерухомого майна. Такі депозити повинні використовуватися для зарахування зустрічних вимог за несплаченою сумою позики.
- (26) Держави-члени повинні забезпечити, щоб рівень гарантування депозитів, які є результатом певних операцій або які слугують певним соціальним чи іншим цілям, був вищим ніж 100 000 євро протягом певного періоду. Держави-члени повинні встановити тимчасовий максимальний рівень гарантованого відшкодування для таких депозитів, при цьому в такому разі вони повинні враховувати важливість захисту вкладників та умови життя в державах-членах. У всіх таких випадках необхідно забезпечити дотримання правил державної допомоги.
- (27) Необхідно гармонізувати методи фінансування СГД. З одного боку, загалом самі кредитні

установи повинні покривати витрати з фінансування СГД, а з іншого боку — фінансові можливості СГД повинні бути пропорційними їхнім зобов'язанням. Щоб забезпечити однаковий високий рівень захисту для вкладників у всіх державах-членах, фінансування СГД необхідно гармонізувати на високому рівні з однаковим цільовим фінансовим рівнем *ex-ante* для всіх СГД.

- (28) Однак за певних обставин кредитні установи можуть функціонувати на ринках з високим рівнем концентрації, де більшість кредитних установ мають таку глибину та ступінь взаємозв'язків, що існує мала вірогідність їх ліквідації в рамках звичайних проваджень щодо визнання неплатоспроможності без створення загрози фінансовій стабільності, а тому вірогідніше для такі установи будуть предметом організованого врегулювання неплатоспроможності. За таких обставин схеми повинні передбачати застосування нижчого цільового рівня.
- (29) Електронні гроші та кошти, отримані в обмін на електронні гроші, відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/110/ЄС (⁹) не повинні розглядатися як депозит, а тому вони не повинні входити у сферу застосування цієї Директиви.
- (30) З метою обмеження захисту депозитів в обсягах, необхідних для забезпечення правової визначеності та прозорості для вкладників та для уникнення передачі інвестиційних ризиків до СГД, необхідно виключити фінансові інструменти зі сфери застосування гарантованого відшкодування, за винятком наявних ощадних продуктів, підтверджених депозитним сертифікатом, виданим на ім'я окремої особи.
- (31) Певні вкладники, зокрема, органи публічної влади або інші фінансові установи не повинні мати права на гарантоване відшкодування. Їх обмежена кількість порівняно з іншими вкладниками мінімізує вплив на фінансову стабільність у разі неспроможності кредитної установи. Органи влади також мають значно легший доступ до кредитів, ніж громадяни. Однак, у держав-членів повинна бути змога ухвалити рішення про забезпечення гарантованого відшкодування депозитів місцевих органів влади з річним бюджетом до 500 000 євро. Необхідно забезпечити гарантоване відшкодування нефінансовим установам незалежно від їхнього розміру як правило.
- (32) Вкладників, діяльність яких пов'язана з відмиванням грошей у розумінні статті 1(2) або (3) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС (¹⁰), необхідно позбавити можливості отримувати виплати від СГД.
- (33) Витрати кредитної установи на участь в СГД жодним чином не пов'язані з витратами, які могли б виникнути внаслідок масового зняття депозитів не лише в кредитній установі у якої виникли труднощі, а й у стабільних установах після втрати довіри вкладників до стабільності банківської схеми.
- (34) Необхідною є наявність у СГД фінансових засобів на певному цільовому рівні, та можливість збирати додаткові внески. У будь-якому разі у СГД повинні бути адекватні альтернативні механізми фінансування, які дадуть їм змогу отримувати короткострокове фінансування для задоволення висунутих їм вимог. Необхідно, щоб наявні фінансові засоби СГД могли включати кошти, депозити, платіжні зобов'язання та активи з низьким ступенем ризику, які можуть бути ліквідовані протягом короткого періоду. Сума внесків до СГД повинна належним чином враховувати цикл ділової активності, стабільність сектору залучення депозитів та наявні зобов'язання СГД.
- (35) Необхідно, щоб СГД інвестували в активи з низьким ступенем ризику.
- (36) Внески до СГД повинні ґрунтуватися на сумі гарантованих депозитів та на ступені ризику для відповідного учасника. Це дасть змогу враховувати профілі ризику окремих кредитних установ, включно з їхніми різними бізнес-моделями. Це також сприятиме справедливому розрахунку внесків та надасть стимул працювати відповідно до менш ризикової бізнес-моделі. З метою адаптування внесків до ринкових умов та профілів ризику, СГД необхідно надати можливість використовувати власні орієнтовані на ризики методи. Щоб охопити сектори з особливо низьким ступенем ризику, що регулюються відповідно до національного права, державам-членам

необхідно надати можливість встановлювати нижчий розмір внесків, однак за умови дотримання цільового рівня для кожної СГД. У будь-якому разі методи розрахунку повинні бути затверджені компетентними органами. Європейський наглядовий орган (Європейський орган банківського нагляду) («СОБН»), створений відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 (¹¹), повинен видати настанови для визначення методів розрахунку внесків.

- (37) Захист депозитів є суттєвим елементом завершення формування внутрішнього ринку та невід'ємним доповненням до системи нагляду за кредитними установами завдяки солідарності, яку він створює між установами на певному фінансовому ринку в разі настання випадку неспроможності будь-якої з них. У зв'язку з цим держави-члени повинні мати змогу дозволяти СГД кредитувати одна одну на добровільній основі.
- (38) Чинний строк виплат суперечить потребі збереження довіри вкладника та не відповідає потребам вкладників. У зв'язку з цим строк виплат необхідно скоротити до семи робочих днів.
- (39) Проте у багатьох випадках відсутні процедури, необхідні для встановлення короткого строку виплат. Тому протягом перехідного періоду державам-членам необхідно надати можливість поступово скорочувати період виплат до семи робочих днів. Максимальний строк виплат, визначений у цій Директиві, не повинен обмежувати права СГД здійснювати виплати вкладникам раніше. Щоб протягом перехідного періоду вкладники не зазнавали фінансових труднощів у разі неспроможності їхньої кредитної установи, у вкладників за їхнім запитом повинна бути змога отримувати доступ до певної суми їхніх гарантованих депозитів для покриття своїх витрат на прожиття. Такий доступ повинен надаватися лише на основі даних, наданих кредитною установою. Зважаючи на те, що рівень витрат на прожиття у різних держав-членів відрізняється, таку суму повинні визначати держави-члени.
- (40) Період, необхідний для виплати депозитів, повинен враховувати випадки, коли у схем можуть виникати складнощі з визначенням суми виплати та прав вкладника, зокрема, якщо депозити є результатом операцій із житлового будівництва або певних життєвих подій, якщо вкладник має необмежене право розпорядження сумами, що зберігаються на рахунку, якщо депозит є предметом правового спору або конкуруючих вимог щодо сум, що зберігаються на рахунку, або якщо депозит є предметом економічних санкцій, накладених на уряди чи міжнародні органи.
- (41) Для гарантування виплат, СГД необхідно наділити правом отримувати в порядку суброгації права вкладників, яким здійснено виплати, стосовно неспроможної кредитної установи. Держави-члени повинні мати змогу обмежувати час, протягом якого вкладники, чії депозити не були виплачені або визнані протягом строку виплат, можуть вимагати виплати їхніх депозитів, щоб у СГД була можливість реалізувати права в порядку суброгації до дати, коли такі права повинні бути зареєстровані в рамках провадження щодо неплатоспроможності.
- (42) СГД в державі-члені, у якій кредитна установа заснувала філії, повинна інформувати вкладників та здійснювати їм виплати від імені СГД у державі-члені, у якій кредитна установа отримала дозвіл. Необхідно передбачити запобіжні заходи, щоб СГД, яка здійснює виплати вкладникам, отримувала від СГД держави-члена походження необхідні фінансові засоби та інструкції до здійснення таких виплат. Необхідно, щоб залучені СГД заздалегідь уклали угоди для полегшення виконання таких завдань.
- (43) Важливим елементом у системі захисту вкладника є інформація. Тому на виписках з рахунку вкладників повинна бути доступна інформація стосовно гарантованого відшкодування та відповідальної СГД. Потенційним вкладникам необхідно надавати таку саму інформацію у формі стандартного інформаційного аркуша, отримання якого їм потрібно просити підтверджувати. Зміст такої інформації повинен бути однаковим для всіх вкладників. Нерегульоване використання в рекламі покликань на рівень гарантованого відшкодування та гарантії СГД може впливати на стабільність банківської системи або довіру вкладників. Тому покликання на СГД в рекламі необхідно обмежити коротким викладом фактів.

- (44) Директива Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС (¹²) застосовується до опрацювання персональних даних, що виконується відповідно до цієї Директиви. СГД та відповідні органи повинні опрацьовувати дані щодо окремих депозитів з надзвичайною обережністю та підтримувати високий стандарт захисту даних відповідно до цієї Директиви.
- (45) Ця Директива не повинна призводити до притягнення за позовами вкладників до відповідальності держав-членів або їхніх відповідних органів за створення чи офіційне визнання однієї або більше схем гарантування депозитів або захисту самих кредитних установ та за забезпечення виплат компенсацій вкладникам або захисту вкладників відповідно до умов, прописаних у цій Директиві.
- (46) Регламентом ЄС № 1093/2010 ЄОБН доручено низку завдань стосовно Директиви 94/19/ЄС.
- (47) Із повагою до компетенції держав-членів щодо нагляду за СГД, ЄОБН повинен сприяти досягненню цілі з полегшення для кредитних установ започаткування та ведення їхньої діяльності одночасно із забезпеченням дієвого захисту для вкладників та мінімізацією ризиків для платників податків. Держави-члени повинні повідомляти Комісії та ЄОБН ідентифікаційні дані своїх призначених органів на виконання вимоги щодо співпраці між ЄОБН та призначеними органами, передбаченої в цій Директиві.
- (48) Необхідно розробити настанови щодо фінансових послуг для забезпечення рівних умов діяльності та відповідного захисту вкладників у межах Союзу. Такі настанови повинні бути видані для визначення методу розрахунку внесків на основі ризиків.
- (49) Щоб забезпечити ефективне та дієве функціонування СГД та збалансоване врахування їхніх позицій у різних державах-членах, ЄОБН повинен мати змогу врегульовувати розбіжності, і таке врегулювання повинне мати зобов'язальну силу.
- (50) З огляду на відмінності в адміністративних практиках, що стосуються СГД у державах-членах, держави-члени повинні мати свободу ухвалювати рішення про те, який орган визначає недоступність депозитів.
- (51) Компетентні органи, призначені органи, органи з питань врегулювання неплатоспроможності, відповідні адміністративні органи та СГД повинні співпрацювати один із одним та виконувати свої повноваження відповідно до цієї Директиви. Вони повинні співпрацювати на ранньому етапі при підготовці та реалізації заходів з врегулювання неплатоспроможності, щоб визначити суму, за яку відповідатиме СГД, якщо фінансові засоби використовуються для фінансування врегулювання неплатоспроможності кредитних установ.
- (52) Необхідно делегувати Комісії повноваження ухвалювати акти відповідно до статті 290 Договору про функціонування Європейського Союзу, щоб уможливити коригування рівня гарантованого відшкодування для усіх депозитів того самого вкладника, як встановлено в цій Директиві, відповідно до інфляції в Союзі на основі змін в індексі споживчих цін. Вкрай важливо, щоб Комісія здійснювала належні консультації під час своєї підготовчої роботи, у тому числі на експертному рівні. Під час підготовки та складання делегованих актів Комісія повинна забезпечити одночасне, своєчасне та належне передання відповідних документів Європейському Парламенту і Раді.
- (53) Відповідно до Спільної політичної декларації держав-членів та Комісії про пояснювальні документи (¹³), держави-члени зобов'язалися супроводжувати, в обґрунтованих випадках, повідомлення про свої заходи з транспозиції одним або кількома документами, що роз'яснюють взаємозв'язок між елементами директиви та відповідними частинами національних інструментів транспозиції. Щодо цієї Директиви законодавець вважає надання таких документів обґрунтованим.
- (54) Оскільки ціль цієї Директиви, а саме гармонізація правил щодо функціонування СГД, не може бути досягнута державами-членами достатньою мірою, а може бути краще досягнута на рівні

Співтовариства, Співтовариство може ухвалювати інструменти відповідно до принципу субсидіарності, викладеного у статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до принципу пропорційності, встановленого в зазначеній статті, ця Директива не виходить за межі того, що є необхідним для досягнення такої цілі.

- (55) Зобов'язання транспонувати цю Директиву до національного права необхідно обмежити положеннями, що були суттєво доповнені порівняно з директивами, ухваленими раніше. Зобов'язання транспонувати положення, що не зазнали змін, виникає на підставі попередніх директив.
- (56) Ця Директива не повинна обмежувати зобов'язання держав-членів стосовно часових рамок для транспозиції до національного права директив, визначених у додатку II,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. Ця Директива встановлює правила та процедури щодо створення та функціонування схем гарантування депозитів (СГД).
2. Ця Директива застосовується до:
 - (a) визначених законом СГД;
 - (b) договірних СГД, які офіційно визнані як СГД відповідно до статті 4(2);
 - (c) схем інституційного захисту, які офіційно визнані як СГД відповідно до статті 4(2);
 - (d) кредитних установ, що беруть участь у схемах, зазначених у пунктах (a), (b) або (c) цього параграфа.
3. Без обмеження статті 16(5) та (7), положення цієї Директиви не застосовуються до таких схем:
 - (a) договірних схем, які офіційно не визнані як СГД, у тому числі схем, які пропонують додатковий захист до рівня гарантованого відшкодування, встановленого статтею 6(1);
 - (b) схем інституційного захисту (СІЗ), які офіційно не визнані як СГД.

Держави-члени повинні гарантувати наявність у схем, зазначених в пунктах (a) та (b) першого підпараграфа, достатніх фінансових засобів та відповідних механізмів фінансування для виконання своїх зобов'язань.

Стаття 2

Терміни та означення

1. Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:
 - (1) «схеми гарантування депозитів» або «СГД» означає схеми, зазначені в пунктах (a), (b) або (c) статті 1(2);
 - (2) «схеми інституційного захисту» або «СІЗ» означає схеми інституційного захисту, зазначені в статті 113(7) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (3) «депозит» означає кредитовий залишок на рахунку, що є результатом розміщення на рахунку коштів або внаслідок тимчасових ситуацій, що виникають після звичайних банківських операцій, та які кредитна установа зобов'язана виплатити згідно із застосовними правовими та договірними умовами, у тому числі строковий депозит та ощадний депозит, але за винятком кредитового залишку, коли:

- (a) його існування може бути підтверджене лише за допомогою фінансового інструмента, означеного в статті 4(17) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС (¹⁴), крім випадків, якщо це ощадний продукт, підтверджений іменним депозитним сертифікатом, та який існує в державі-члені станом на 2 липня 2014 року;
 - (b) його основна сума не підлягає виплаті за номінальною вартістю;
 - (c) його основна сума підлягає виплаті за номінальною вартістю лише відповідно до особливої гарантії, наданої кредитною установою або третьою особою, або угоди, укладеної з кредитною установою або третьою особою;
- (4) «допустимі депозити» означає депозити, які не виключено із захисту відповідно до статті 5;
 - (5) «гарантовані депозити» означає частину допустимих депозитів, що не перевищують рівень гарантованого відшкодування, встановлений у статті 6;
 - (6) «вкладник» означає власника або, у разі спільного рахунку, кожного з власників депозиту;
 - (7) «спільний рахунок» означає рахунок, відкритий на ім'я двох або більше осіб або стосовно якого дві або більше осіб мають права, що здійснюються за допомогою підпису однієї або більше таких осіб;
 - (8) «недоступний депозит» означає депозит, строк дії якого завершився та який підлягає виплаті, але кредитна установа його не виплатила відповідно до правових чи договірних умов, застосованих до нього, у будь-якому з таких випадків:
 - (a) відповідні адміністративні органи встановили, що на їхню думку відповідна кредитна установа є нездатною на відповідний час з причин, що тісно пов'язані з її фінансовими обставинами, виплатити депозит, та що відсутня перспектива того, що установа буде здатна зробити це пізніше; або
 - (b) судовий орган ухвалив постанову з причин, що безпосередньо пов'язані з фінансовими обставинами кредитної установи, та таке рішення призвело до тимчасового зупинення дії прав вкладників висувати вимоги до неї;
 - (9) «кредитна установа» означає кредитну установу, як означено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (10) «філія» означає місце ведення господарської діяльності в державі-члені, яке є юридично залежною частиною кредитної установи та яке безпосередньо виконує всі або деякі операції, притаманні діяльності кредитних установ;
 - (11) «цільовий рівень» означає суму наявних фінансових засобів, якої СГД зобов'язана досягнути відповідно до статті 10(2), виражена як відсоток гарантованих депозитів її учасників;
 - (12) «наявні фінансові засоби» означає готівкові кошти, депозити та активи з низьким ступенем ризику, які можуть бути ліквідовані протягом періоду, що не перевищує періоду, зазначеного в статті 8(1), та платіжні зобов'язання до межі, визначеної у статті 10(3);
 - (13) «платіжні зобов'язання» означає платіжні зобов'язання кредитної установи перед СГД, які повністю забезпечені, за умови що забезпечення:
 - (a) складається з активів із низьким ступенем ризику;
 - (b) є необтяженим правами будь-якої третьої сторони та перебуває в розпорядженні СГД;
 - (14) «активи з низьким ступенем ризику» означає елементи, що підпадають під першу або другу категорію, зазначені в таблиці 1 статті 336 Регламенту (ЄС) № 575/2013, або будь-які активи, які компетентний або призначений орган вважає подібними за рівнем безпеки та ліквідності;
 - (15) «державо-член розташування головного офісу» означає державу-член розташування головного офісу, як означено в пункті (43) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;

- (16) «держава-член ведення діяльності» означає державу-члена ведення діяльності, як означено в пункті (44) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (17) «компетентний орган» означає національний компетентний орган, як означено в пункті (40) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (18) «призначений орган» означає орган, який адмініструє СГД відповідно до положень цієї Директиви, або, якщо функціонування СГД адмініструється приватним суб'єктом, орган публічної влади, призначений відповідною державою-членом для здійснення нагляду за такою схемою відповідно до положень цієї Директиви.
2. У разі покликання в цій Директиві на Регламент (ЄС) № 1093/2010, орган, що адмініструє СГД, або, якщо функціонування СГД адмініструється приватним суб'єктом, орган публічної влади, що здійснює нагляд за такою схемою, для цілей згаданого Регламенту вважається компетентним органом, як визначено в статті 4(2) згаданого Регламенту.
3. Частки участі в будівельних товариствах Ірландії або Великої Британії, крім тих, що мають характер капіталу в значенні пункту (b) статті 5(1), розглядаються як депозити.

Стаття 3

Відповідні адміністративні органи

1. Держави-члени повинні визначити відповідний адміністративний орган у своїй державі-члені для цілей пункту (8)(a) статті 2(1).
2. Компетентні органи, призначені органи, органи з питань врегулювання неплатоспроможності та відповідні адміністративні органи повинні співпрацювати один із одним та виконувати свої повноваження відповідно до цієї Директиви.

Відповідний адміністративний орган повинен ухвалити рішення згідно з пунктом (8)(a) статті 2(1) якомога швидше та в будь-якому разі не пізніше ніж протягом п'яти робочих днів після того, як він вперше виявив, що кредитна установа не змогла виплатити депозити, строк дії яких завершився та які підлягають виплаті.

Стаття 4

Офіційне визнання, участь та нагляд

1. Кожна держава-член повинна забезпечити формування та офіційне визнання на її території однієї або більше СГД.

Це не перешкоджає об'єднанню СГД різних держав-членів або створенню транскордонних СГД. Схвалення таких транскордонних або об'єднаних СГД повинно бути отримане від держав-членів, у яких відповідні СГД створені.

2. Договірна схема, зазначена в пункті (b) статті 1(2) цієї Директиви, може бути офіційно визнана як СГД, якщо вона відповідає положенням цієї Директиви.

СІЗ може бути офіційно визнана як СГД, якщо вона відповідає критеріям, встановленим у статті 113(7) Регламенту (ЄС) № 575/2013, та відповідає положенням цієї Директиви.

3. Кредитна установа, якій надано дозвіл у державі-члені відповідно до статті 8 Директиви 2013/36/ЄС, не має права приймати депозити, якщо вона не є учасником схеми, яку офіційно визнано в її державі-члені розташування головного офісу відповідно до параграфа 1 цієї статті.

4. Якщо кредитна установа не виконує зобов'язань, взятих на себе як учасником СГД, компетентні органи повинні бути невідкладно повідомлені про це та у співпраці з СГД вони повинні швидко вжити всіх належних заходів, у тому числі, якщо це необхідно, запровадити санкції для забезпечення виконання кредитною установою своїх зобов'язань.

5. Якщо заходи, вжиті відповідно до параграфу 4, не забезпечують виконання кредитною установою обов'язків, СГД з урахуванням положень національного права та чіткої згоди компетентних органів може надіслати кредитній установі не менше ніж за місяць заздалегідь повідомлення про свій намір припинити її участь в СГД. Депозити, оформлені до закінчення зазначеного строку повідомлення, повинні залишатися повністю гарантованими СГД. Якщо на момент закінчення зазначеного строку повідомлення кредитна установа не змогла забезпечити виконання своїх зобов'язань, СГД повинна виключити таку кредитну установу.

6. Депозити, внесені до дати припинення участі кредитної установи в СГД, залишаються гарантованими такою СГД.

7. Призначені органи повинні здійснювати нагляд за СГД, зазначеними у статті 1, на постійній основі на предмет їх відповідності положенням цієї Директиви.

За транскордонними СГД нагляд повинні здійснювати представники призначених органів держав-членів, у яких кредитні установи, що беруть участь у схемах, отримали дозволи.

8. Держави-члени повинні забезпечувати, щоб СГД, у будь-який час та за запитом СГД, отримували від своїх учасників усю інформацію, що є необхідною для підготовки до виплат вкладникам, включно з позначеннями відповідно до статті 5(4).

9. СГД повинні забезпечувати конфіденційність та захист даних, що стосуються рахунків вкладників. Опрацювання таких даних повинно здійснюватися згідно з Директивою 95/46/ЄС.

10. Держави-члени повинні забезпечити, щоб СГД проводили стрес-тести своїх схем та щоб СГД було поінформовано якомога швидше у разі, якщо компетентні органи виявляють проблеми в кредитній установі, які ймовірно можуть призвести до втручання СГД.

Такі тести повинні проводитися принаймні кожні три роки і частіше, у відповідних випадках. Перший тест повинен бути проведений до 3 липня 2017 року.

На основі результатів стрес-тестів ЄОБН повинен принаймні кожні п'ять років проводити партнерські перевірки відповідно до статті 30 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 для вивчення стійкості СГД. При обміні інформацією з ЄОБН СГД зобов'язані дотримуватися вимог щодо професійної таємниці відповідно до статті 70 згаданого Регламенту.

11. СГД повинні використовувати інформацію, необхідну для проведення стрес-тестів своїх схем, лише для проведення таких стрес-тестів, та повинні зберігати таку інформацію не довше ніж це необхідно для такої цілі.

12. Держави-члени повинні забезпечити, щоб їхні СГД запровадили практики розумного та прозорого врядування. СГД повинні складати річний звіт про свою діяльність.

Стаття 5

Допустимість депозитів

1. Із будь-яких виплат, які здійснюються СГД, виключається такі:

- (a) за умови дотримання статті 7(3) цієї Директиви, депозити, оформлені іншими кредитними установами від свого імені та за власний рахунок;
- (b) власні кошти, як означено в пункті (118) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (c) депозити, розміщені в результаті операцій, щодо яких було ухвалено обвинувальний вирок за відмивання грошей, як визначено у статті 1(2) Директиви 2005/60/ЄС;
- (d) депозити фінансових установ, як означено в пункті (26) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (e) депозити інвестиційних компаній, як означено в пункті (1) статті 4(1) Директиви 2004/39/ЄС;
- (f) депозити, власника яких не вдалося ідентифікувати відповідно до статті 9(1) Директиви 2005/60/ЄС, коли вони стали недоступними;

- (g) депозити страхових підприємств та перестрахових підприємств, як означено в статті 13(1)–(6) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС (¹⁵);
 - (h) депозити установ колективного інвестування;
 - (i) депозити пенсійних фондів;
 - (j) депозити органів публічної влади;
 - (k) боргові цінні папери, випущені кредитною установою, та зобов'язання, що виникають на підставі власних акцептованих векселів та власних векселів.
2. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, держави-члени можуть встановити, щоб до рівня гарантованого відшкодування, встановленого у статті 6(1), були включені такі депозити:
- (a) депозити, якими володіють індивідуальні пенсійні схеми та професійні пенсійні схеми малих або середніх підприємств;
 - (b) депозити, якими володіють місцеві органи влади з річним бюджетом до 500 000 євро.
3. Держави-члени можуть передбачити, щоб із виплат, які здійснюються СГД, були виключені депозити, які відповідно до національного права можуть бути вивільнені лише для погашення позики на приватне нерухоме майно, видані кредитною установою або іншою установою, яка зберігає депозит.
4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб кредитні установи позначали допустимі депозити у спосіб, який дає змогу негайно ідентифікувати такі депозити.

Стаття 6

Рівень гарантованого відшкодування

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у разі недоступності депозитів гарантоване відшкодування для сукупності депозитів кожного вкладника становило 100 000 євро.
2. На додаток до параграфу 1, держави-члени повинні забезпечити, щоб для наведених нижче депозитів рівень гарантованого відшкодування перевищував 100 000 євро принаймні протягом трьох місяців та не довше ніж 12 місяців після зарахування суми або з моменту, коли такі депозити з правової точки зору стають такими, що можуть бути передані:
- (a) депозити, що виникають у результаті операцій з нерухомістю, які пов'язані з приватною житловою нерухомістю;
 - (b) депозити, які слугують соціальним цілям, встановленим у національному праві, та які пов'язані з особливими подіями в житті вкладника на кшталт весілля, розлучення, вихід на пенсію, звільнення, звільнення у зв'язку зі скороченням штату, інвалідність або смерть;
 - (c) депозити, що слугують цілям, встановленим у національному праві, та які ґрунтуються на виплаті страхової допомоги або компенсації за шкоду, завдану злочином, або за несправедливе засудження.
3. Параграфи 1 та 2 не перешкоджають державам-членам підтримувати та впроваджувати схеми, що захищають продукти пенсійного забезпечення та пенсії, за умови що такі схеми не лише гарантують відшкодування депозитів, але й пропонують комплексне гарантоване відшкодування для всіх продуктів і ситуацій, які є істотними щодо них.
4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб виплати здійснювалися в будь-якій із таких форм:
- (a) у валюті держави-члена, у якій розташована СГД;
 - (b) у валюті держави-члена, у якій власник рахунку є резидентом;
 - (c) у євро;
 - (d) у валюті рахунку;

(е) у валюті держави-члена, у якій розміщено місцевий рахунок;

Вкладникам повинна бути надана інформація про валюту виплати.

Якщо рахунки відкриті у валюті, відмінній від валюти виплати, використовується обмінний курс, дійсний станом на дату, на яку відповідний адміністративний орган ухвалив рішення згідно з пунктом (8)(а) статті 2(1) або судовий орган ухвалив постанову згідно з пунктом 8(b) статті 2(1).

5. Держави-члени, які конвертують суму, зазначену в параграфі 1, у свою національну валюту, повинні спочатку використовувати під час конверсії обмінний курс, дійсний станом на 3 липня 2015 року.

Держави-члени можуть округлювати суми, отримані в результаті конвертації, за умови що таке округлення не перевищує 5 000 євро.

Без обмеження другого підпараграфу, держави-члени повинні коригувати рівні гарантованого відшкодування, конвертовані в іншу валюту, до суми, зазначеної в параграфі 1 цієї статті, кожні п'ять років. У разі настання непередбачених подій на кшталт валютних коливань, держави-члени повинні виконати коригування рівнів гарантованого відшкодування раніше зазначеної періодичності після проведення консультацій з Комісією.

6. Комісія повинна періодично переглядати суму, зазначену в параграфі 1, та принаймні раз на кожні п'ять років. Якщо доцільно, Комісія повинна подати Європейському Парламенту та Раді пропозицію стосовно ухвалення директиви для коригування суми, зазначеної в параграфі 1, з урахуванням, зокрема, розвитку банківського сектору та економічної й монетарної ситуації в Союзі. Перший перегляд повинен відбутися до 3 липня 2020 року, якщо непередбачені події не спричинять необхідності у ранішому перегляді.

7. Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 18 для коригування суми, зазначеної в параграфі 6, принаймні кожні п'ять років відповідно до інфляції в Союзі на основі змін у гармонізованому індексі споживчих цін, опублікованому Комісією у період після попереднього коригування.

Стаття 7

Визначення суми виплати

1. Верхня межа, зазначена в статті 6(1), повинна застосовуватися до сукупності депозитів, розміщених у тій самій кредитній установі, незалежно від кількості депозитів, валюти та розташування в Союзі.

2. При розрахунку верхньої межі, передбаченої в статті 6(1), необхідно враховувати частку кожного вкладника в спільному рахунку.

У разі відсутності спеціальних положень такий рахунок повинен бути розділений між вкладниками порівну.

Держави-члени можуть передбачити, що депозити на рахунку, на який мають права розпоряджання дві або більше осіб як члени ділового товариства, асоціації чи угруповання подібного характеру без правосуб'єктності, можуть бути об'єднані та можуть розглядатися для цілі розрахунку верхньої межі, передбаченої в статті 6(1), як оформлені єдиним вкладником.

3. Якщо вкладник не має необмеженого права розпоряджання сумами, що зберігаються на рахунку, то гарантоване відшкодування повинне надаватися особі, яка має необмежене право розпоряджання рахунком, за умови що таку особу ідентифіковано або може бути ідентифіковано до дати, на яку відповідний адміністративний орган ухвалив рішення згідно з пунктом (8)(а) статті 2(1) або судовий орган ухвалив постанову згідно з пунктом 8(b) статті 2(1). Якщо декілька осіб мають необмежене право розпоряджання рахунком, під час розрахунку верхньої межі, передбаченої в статті 6(1), повинна бути врахована частка кожної з таких осіб відповідно до домовленостей щодо управління сумами.

4. Референтною датою для розрахунку суми виплати повинна бути дата, на яку відповідний адміністративний орган ухвалив рішення згідно з пунктом (8)(а) статті 2(1) або судовий орган ухвалив

постанову згідно з пунктом 8(b) статті 2(1). Зобов'язання вкладника перед кредитною установою не повинні враховуватися під час розрахунку суми виплати.

5. Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що зобов'язання вкладника перед кредитною установою повинні враховуватися під час розрахунку суми виплати, якщо термін їх погашення настав станом на дату або до дати, на яку відповідний адміністративний орган ухвалив рішення згідно з пунктом (8)(a) статті 2(1) або судовий орган ухвалив постанову згідно з пунктом 8(b) статті 2(1), мірою, якою можливо здійснити зарахування зустрічних вимог відповідно до законодавчих або договірних положень, що регулюють договір між кредитною установою та вкладником.

Якщо зобов'язання вкладників перед кредитною установою враховуються під час розрахунку суми виплати, то перед укладенням договору кредитна установа повинна поінформувати їх про це.

6. Держави-члени повинні забезпечити, щоб СГД могли в будь-який час звертатися до кредитних установ із запитом про надання інформації стосовно загальної суми допустимих депозитів кожного вкладника.

7. СГД повинна відшкодувати відсотки, нараховані, але ще не виплачені, за депозитами на дату, на яку відповідний адміністративний орган ухвалив рішення згідно з пунктом (8)(a) статті 2(1) або судовий орган ухвалив постанову згідно з пунктом 8(b) статті 2(1). Перевищувати верхню межу, зазначену в статті 6(1), заборонено.

8. Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що певні категорії депозитів, які слугують для соціальних цілей, визначених актами національного права, стосовно яких третя особа надала гарантію, яка відповідає правилам державної допомоги, не враховуються під час розрахунку суми депозитів того самого вкладника у тій самій кредитній установі, як зазначено в параграфі 1 цієї статті. У таких випадках гарантія третьої особи повинна бути обмежена до рівня гарантованого відшкодування, встановленого в статті 6(1).

9. Якщо згідно з національним правом кредитним установам дозволено діяти під різними торговельними марками, як визначено в статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2008/95/ЄС (¹⁶), держава-член повинна забезпечити, щоб усіх вкладників було чітко поінформовано про те, що кредитна установа діє під різними торговельними марками та що рівень гарантованого відшкодування, встановлений у статті 6(1), (2) та (3) цієї Директиви, застосовується до сукупної суми депозитів вкладника, що зберігаються в кредитній установі. Така інформація повинна бути включена до інформації для вкладника, зазначеної в статті 16 цієї Директиви та в додатка I до неї.

Стаття 8

Виплати

1. СГД повинні забезпечити, щоб сума виплати була доступною протягом семи робочих днів з дати, на яку відповідний адміністративний орган ухвалив рішення згідно з пунктом (8)(a) статті 2(1) або судовий орган ухвалив постанову згідно з пунктом 8(b) статті 2(1).

2. Однак для перехідного періоду до 31 грудня 2023 року держави-члени можуть встановлювати такі строки виплат:

- (a) до 20 робочих днів — до 31 грудня 2018 року;
- (b) до 15 робочих днів — з 1 січня 2019 року до 31 грудня 2020 року;
- (c) до 10 робочих днів — з 1 січня 2021 року до 31 грудня 2023 року.

3. Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що депозити, зазначені в статті 7(3), будуть виплачені протягом довшого строку виплат, що не перевищує трьох місяців з дати, на яку відповідний адміністративний орган ухвалив рішення згідно з пунктом (8)(a) статті 2(1) або судовий орган ухвалив постанову згідно з пунктом 8(b) статті 2(1).

4. Якщо протягом перехідного періоду до 31 грудня 2023 року СГД не можуть надати в розпорядження суму виплати протягом семи робочих днів, вони повинні забезпечити наявність у вкладників доступу до належної суми своїх гарантованих депозитів протягом п'яти робочих днів після подання запиту для покриття витрат на проживання.

СГД повинні надавати доступ до належної суми, згаданої в першому підпараграфі, на основі даних, наданих СГД або кредитною установою.

Відповідна сума, згадана в першому підпараграфі, повинна вираховуватися із суми виплати, зазначеної в статті 7.

5. Виплати, зазначені в параграфах 1 та 4, можуть бути відстрочені, якщо:

- (a) немає певності щодо того, чи має особа право на отримання виплати або чи є депозит предметом правового спору;
- (b) депозит є предметом обмежувальних заходів, накладених національними урядами або міжнародними органами;
- (c) як відступ від параграфа 9 цієї статті, протягом минулих 24 місяців не відбулося жодної операції, пов'язаної з депозитом (рахунок неактивний);
- (d) сума виплати вважається частиною тимчасово високого балансу згідно зі статтею 6(2); або
- (e) сума виплати повинна бути виплачена СГД держави-члена ведення діяльності відповідно до статті 14(2).

6. Сума виплати надається в розпорядження без необхідності подання запиту до СГД. Для цієї цілі кредитна установа повинна негайно передавати на запит СГД необхідну інформацію про депозити та вкладників.

7. Будь-яка кореспонденція між СГД та вкладником повинна складатися:

- (a) офіційною мовою установ Союзу, яку використовує кредитна установа, у якій зберігається гарантований депозит, під час письмової комунікації з вкладником; або
- (b) офіційною мовою або мовами держави-члена, у якій розміщено гарантований депозит.

Якщо кредитна установа діє безпосередньо в іншій державі-члені без відкриття філій, інформація повинна надаватися мовою, що була обрана вкладником при відкритті рахунку.

8. Незважаючи на строк, установлений у параграфі 1 цієї статті, якщо вкладника або будь-яку іншу особу, що має необмежене право розпорядження сумами, які зберігаються на рахунку, або заінтересована в них, обвинувачено в злочині, пов'язаному з відмиванням грошей, як визначено в статті 1(2) Директиви 2005/60/ЄС, СГД може тимчасове зупинити будь-яку виплату, що стосується відповідного вкладника, до ухвалення рішення суду.

9. Виплата не здійснюється, якщо протягом минулих 24 місяців не відбулося жодної операції, пов'язаної з депозитом, та вартість депозиту є нижчою за адміністративні витрати, які виникли у СГД у зв'язку зі здійсненням такої виплати.

Стаття 9

Вимоги до СГД

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб права вкладників на компенсацію могли бути предметом позову до СГД.

2. Без обмеження прав, які вона може мати відповідно до національного права, СГД, що здійснює виплати згідно з гарантією у межах національних рамок, повинна мати право на суброгацію прав вкладників під час процедури ліквідації або реструктуризації на суму, що дорівнює виплатам, здійсненим вкладникам. Якщо СГД здійснює виплати в контексті процедури врегулювання неплатоспроможності, включно із застосуванням інструментів врегулювання неплатоспроможності або

реалізацією повноважень, пов'язаних зі врегулюванням неплатоспроможності, відповідно до статті 11, СГД повинна пред'явити вимогу до відповідної кредитної установи на суму, що дорівнює її виплатам. Така вимога має аналогічний рівень пріоритету, як і гарантовані депозити згідно з положеннями національного права, що регулюють провадження щодо неплатоспроможності згідно з Директивою 2014/59/ЄС.

3. Держави-члени можуть обмежити час, протягом якого вкладники, депозити яких не були виплачені або визнані СГД протягом строків, визначених у статті 8(1) та (3), можуть подавати вимогу щодо виплати своїх депозитів.

Стаття 10

Фінансування СГД

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб їхні СГД мали відповідні системи визначення своїх потенційних зобов'язань. Наявні фінансові засоби СГД повинні бути пропорційними таким зобов'язанням.

СГД повинні збирати наявні фінансові засоби із внесків, що їх повинні сплачувати їх учасники принаймні раз на рік. Це не перешкоджає додатковому фінансуванню з інших джерел.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб до 3 липня 2024 року наявні фінансові засоби СГД досягли принаймні цільового рівня 0,8 % від суми гарантованих депозитів її учасників.

Якщо фінансові можливості знизяться нижче цільового рівня, сплату внесків повинно бути поновлено принаймні доти, доки знову буде досягнуто цільового рівня.

Якщо наявні фінансові засоби скоротяться до менш ніж двох третин цільового рівня після того, як цільовий рівень буде досягнуто вперше, регулярний внесок повинен бути встановлений на рівні, що дає змогу досягнути цільового рівня протягом шести років.

При встановленні щорічних внесків у контексті цієї статті в регулярному внеску повинні бути належним чином враховані фази циклу ділової активності та вплив, який можуть мати проциклічні внески.

Держави-члени можуть подовжити початковий період, зазначений у першому підпараграфі, максимально на чотири роки, якщо СГД здійснила сумарні виплати в розмірі вище 0,8 % гарантованих депозитів.

3. Наявні фінансові засоби, які повинні бути враховані для досягнення цільового рівня, можуть включати платіжні зобов'язання. Загальна частка платіжних зобов'язань не може перевищувати 30 % загальної суми наявних фінансових засобів, зібраних відповідно до цієї статті.

Для забезпечення послідовного застосування цієї Директиви, ЄОБН повинен видати настанови щодо платіжних зобов'язань.

4. Незважаючи на параграф 1 цієї статті, для цілі виконання своїх зобов'язань відповідно до згаданого параграфа держава-член може збирати наявні фінансові засоби через обов'язкові внески, які сплачують кредитні установи на користь існуючих схем обов'язкових внесків, створених державою-членом на її території для покриття витрат, пов'язаних із системними ризиками, неспроможністю та врегулюванням неплатоспроможності установ.

СГД мають право на суму, що дорівнює сумі таких внесків, обмежуючись цільовим рівнем, зазначеним у параграфі 2 цієї статті, яку держава-член невідкладно надає СГД за їх запитом для використання лише для цілей, передбачених у статті 11.

СГД мають право на таку суму лише у разі, якщо компетентний орган вважає, що вони неспроможні зібрати додаткові внески зі своїх учасників. СГД повинні повернути таку суму з внесків своїх учасників відповідно до статті 10(1) та (2).

5. Внески до механізмів фінансування врегулювання неплатоспроможності відповідно до розділу VII Директиви 2014/59/ЄС, включно з наявними фінансовими засобами, які повинні бути враховані для досягнення цільового рівня механізмів фінансування врегулювання неплатоспроможності відповідно до статті 102(1) Директиви 2014/59/ЄС, не зараховуються до цільового рівня.

6. Як відступ від параграфу 2, держави-члени можуть, якщо це обґрунтовано та після схвалення Комісією, дозволити, щоб мінімальний цільовий рівень був нижчим цільового рівня, вказаного в параграфі 2, за виконання таких умов:

- (a) в основі зниження лежить припущення, що існує мала вірогідність використання наявних фінансових засобів на заходи захисту вкладників гарантованих депозитів, крім тих, що передбачені в статті 11(2) та (6); та
- (b) банківський сектор, у якому діють кредитні установи, які беруть участь в СГД, характеризується високою концентрацією великої кількості активів, що зберігаються в малій кількості кредитних установ або банківських груп, які підлягають нагляду на консолідованій основі, що, з огляду на їх розмір, у разі неспроможності вірогідно будуть предметом провадження щодо врегулювання неплатоспроможності.

Такий знижений цільовий рівень повинен бути не нижчим 0,5 % гарантованих депозитів.

7. Наявні фінансові засоби СГД повинні інвестуватися в достатньо диверсифікований спосіб та з низьким ступенем ризику.

8. Якщо наявних фінансових засобів СГД недостатньо для здійснення виплат вкладникам тоді, коли депозити стають недоступними, її учасники повинні сплатити додаткові внески, що не перевищують 0,5 % їхніх гарантованих депозитів за календарний рік. СГД можуть у виняткових обставинах та за згоди компетентного органу вимагати сплати внесків більшого розміру.

Компетентний орган може повністю або частково відстрочити сплату кредитною установою додаткових *ex-post* внесків до СГД, якщо сплата таких внесків становитиме загрозу для ліквідності чи платоспроможності кредитної установи. Таке відстрочення не надається на період, довший ніж шість місяців, проте його може бути продовжено за запитом кредитної установи. Внески, відстрочені відповідно до цього параграфу, підлягають сплаті щойно платіж більше не становить загрозу для ліквідності чи платоспроможності кредитної установи.

9. Держави-члени повинні забезпечити, щоб СГД мали належні альтернативні механізми фінансування, що дають їм змогу отримувати короткострокове фінансування для задоволення висунутих до таких СГД вимог.

10. Держави-члени до 31 березня кожного року повинні інформувати ЄОБН про суму гарантованих депозитів у їхній державі-члені та про суму наявних фінансових засобів у їхніх СГД станом на 31 грудня попереднього року.

Стаття 11

Використання коштів

1. Фінансові засоби, зазначені в статті 10, повинні в першу чергу використовуватися для здійснення виплат вкладникам відповідно до цієї Директиви.

2. Фінансові засоби СГД повинні використовуватися для фінансування врегулювання неплатоспроможності кредитних установ відповідно до статті 109 Директиви 2014/59/ЄС. Орган з питань врегулювання неплатоспроможності після консультацій із СГД визначає суму, за відшкодування якої відповідає СГД.

3. Держави-члени можуть дозволити СГД використовувати наявні фінансові засоби для альтернативних заходів, спрямованих на запобігання неспроможності кредитної установи, у разі виконання таких умов:

- (a) орган з питань врегулювання неплатоспроможності не виконав жодної дії з врегулювання неплатоспроможності відповідно до статті 32 Директиви 2014/59/ЄС;
- (b) СГД мають належні системи та процедури для вибору та впровадження альтернативних заходів та моніторингу пов'язаних ризиків;
- (c) витрати на заходи не перевищують витрат на виконання законодавчого чи договірною мандату СГД;
- (d) використання альтернативних заходів СГД пов'язане з умовами, накладеними на кредитну установу, яка отримує підтримку, що включають принаймні жорсткіший моніторинг ризиків та ширші права перевірки для СГД;
- (e) використання альтернативних заходів СГД пов'язане із зобов'язаннями кредитної установи, яка отримує підтримку, для забезпечення доступу до гарантованих депозитів;
- (f) спроможність кредитних установ, що беруть участь в СГД, сплачувати додаткові внески відповідно до параграфу 5 цієї статті підтверджується оцінкою компетентного органу.

СГД повинні консультиватися з органом із питань врегулювання неплатоспроможності та компетентним органом щодо заходів та умов, що встановлюються стосовно кредитної установи.

4. Альтернативні заходи, зазначені в параграфі 3 цієї статті, не застосовуються, якщо компетентний орган після консультацій з органом з питань врегулювання неплатоспроможності вважає, що умови для виконання дії з врегулювання неплатоспроможності відповідно до статті 27(1) Директиви 2014/59/ЄС виконано.

5. Якщо наявні фінансові засоби використовуються відповідно до параграфу 3 цієї статті, кредитні установи, що беруть участь в СГД, повинні відразу надавати СГД засоби, що використовуються для альтернативних заходів, якщо необхідно, у формі додаткових внесків, якщо:

- (a) виникає потреба у здійсненні відшкодувань вкладникам, а наявні фінансові засоби СГД дорівнюють менше ніж двом третинам цільового рівня;
- (b) наявні фінансові засоби є нижчими 25 % від цільового рівня.

6. Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що наявні фінансові засоби можуть також використовуватися для фінансування заходів зі збереження доступу вкладників до гарантованих депозитів, включно з переміщенням активів та зобов'язань та переміщення депозитного портфеля в контексті національних проваджень щодо неплатоспроможності, за умови що витрати, понесені СГД, не перевищують нетто суми, що компенсується вкладникам гарантованих депозитів у відповідній кредитній установі.

Стаття 12

Позики між СГД

1. Держави-члени можуть дозволити СГД надавати позики іншим СГД в межах Союзу на добровільній основі за виконання таких умов:

- (a) СГД, що бере позику, є неспроможною виконати свої зобов'язання відповідно до статті 9(1) через нестачу наявних фінансових засобів, зазначених у статті 10;
- (b) СГД, що бере позику, використала можливість залучення додаткових внесків, зазначених у статті 10(8);
- (c) СГД, що бере позику, приймає на себе юридичне зобов'язання використовувати позичені кошти для сплати вимог відповідно до статті 9(1);
- (d) СГД, що бере позику, наразі не має зобов'язання перед іншою СГД з виплати позики відповідно до цієї статті;
- (e) СГД, що бере позику, вказує запитувану суму грошей;

- (f) загальна сума, що надається в позику, не перевищує 0,5 % гарантованих депозитів СГД, що бере позику;
- (g) СГД, що бере позику, невідкладно інформує ЄОБН та вказує причини того, чому умови, визначені в цьому параграфі, необхідно вважати виконаними, а також вказує запитувану суму коштів.

2. Для надання позики повинні бути виконані такі умови:

- (a) СГД, що бере позику, повинна повернути позику протягом п'яти років. Вона може повертати позику щорічними платежами. Відсотки підлягають сплаті лише на момент повернення;
- (b) процентна ставка повинна бути встановлена принаймні на рівні, еквівалентному граничній ставці позикового механізму Європейського Центрального Банку, дійсній протягом кредитного періоду;
- (c) СГД, що надає позику, повинна поінформувати ЄОБН про початкову процентну ставку та фактичний строк позики.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб внески, що їх стягують СГД, які беруть позику, були достатніми для відшкодування позиченої суми та якомога швидшого відновлення цільового рівня.

Стаття 13

Розрахунок внесків до СГД

1. Внески до СГД, зазначені у статті 10, повинні розраховуватись на основі суми гарантованих депозитів та ступеню ризику, на який наражається відповідний учасник.

Для секторів із низьким ступенем ризику держави-члени можуть передбачити менші внески, розмір яких регулюється відповідно до національного права.

Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що учасники СІЗ сплачують до СГД нижчі внески.

Держави-члени можуть дозволити центральному органу та всім кредитним установам, постійно афілійованим із центральним органом, як зазначено у статті 10(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, вважатися одним цілим для визначення ваги ризику для центрального органу та його афілійованих установ на консолідованій основі.

Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що кредитні установи сплачують мінімальний внесок незалежно від суми їхніх гарантованих депозитів.

2. СГД можуть використовувати свої власні методи на основі ризиків для визначення та розрахунку внесків своїх учасників на основі ризиків. Розрахунок внесків повинен бути пропорційним ризику учасників та повинен належним чином враховувати профілі ризику різноманітних бізнес-моделей. Такі методи можуть також враховувати сторону активів балансу та показники ризику на кшталт достатності капіталу, якості активів та ліквідності.

Кожен метод повинен бути затверджений компетентним органом у співпраці з призначеним органом. ЄОБН повинен бути поінформований про затверджені методи.

3. Щоб забезпечити послідовне застосування цієї Директиви, ЄОБН повинен до 3 липня 2015 року видати настанови відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 для визначення методів розрахунку внесків до СГД згідно з параграфами 1 та 2 цієї статті.

Зокрема, вони повинні містити формулу розрахунку, конкретні показники, класи ризику для учасників, порогові значення для ваг ризиків, встановлених для конкретних класів ризику, та інші необхідні елементи.

До 3 липня 2017 року та принаймні кожні п'ять років після цієї дати ЄОБН повинен здійснювати перегляд настанов із використанням методів на основі ризиків або альтернативних власних методів на основі ризиків, що їх застосовують СГД.

Співпраця з Союзом

1. СГД повинні забезпечувати вкладників у філіях, заснованих в інших державах-членах кредитними установами, які є їхніми учасниками.

2. Вкладники у філіях, заснованих кредитними установами в іншій державі-члені, повинні отримувати виплати від СГД в державі-члені ведення діяльності від імені СГД в державі-члені розташування головного офісу. СГД держави-члена ведення діяльності повинна здійснювати виплати відповідно до інструкцій СГД держави-члена розташування головного офісу. СГД держави-члена ведення діяльності не несе жодної відповідальності стосовно дій, вчинених відповідно до інструкцій, що їх надала СГД держави-члена розташування головного офісу. СГД держави-члена розташування головного офісу повинна забезпечити належне фінансування перед виплатами та повинна компенсувати виниклі витрати СГД держави-члена ведення діяльності.

СГД держави-члена ведення діяльності повинна також поінформувати відповідних вкладників від імені СГД держави-члена розташування головного офісу, та повинна мати право отримувати кореспонденцію від таких вкладників від імені СГД держави-члена розташування головного офісу.

3. Якщо кредитна установа припиняє участь в СГД та приєднується до іншої СГД, внески, сплачені протягом 12 місяців перед припиненням участі, за винятком додаткових внесків відповідно до статті 10(8), повинні бути передані іншій СГД. Це положення не застосовується до кредитної установи, яку була виключено з СГД згідно зі статтею 4(5).

Якщо відбувається перенесення певних видів діяльності кредитної установи до іншої держави-члена, і таким чином вони переходять під відповідальність іншої СГД, внески такої кредитної установи, сплачені протягом 12 місяців перед перенесенням, за винятком додаткових внесків відповідно до статті 10(8), повинні бути передані до іншої СГД в розмірі суми, пропорційної частці суми гарантованих депозитів, що підлягають перенесенню.

4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб СГД держави-члена ведення діяльності обмінювалися інформацією, зазначеною в статті 4(7) або (8) та (10), з СГД в державах-членах розташування головного офісу. У такому разі застосовуються обмеження, згадані у зазначеній статті.

Якщо кредитна установа має намір здійснити перехід від однієї СГД до іншої згідно з положеннями цієї Директиви, вона повинна надіслати повідомлення про намір зробити це принаймні за шість місяців заздалегідь. Протягом цього періоду кредитна установа залишається зобов'язаною сплачувати внески до своєї первинної СГД відповідно до статті 10 стосовно як *ex-ante*, так і *ex-post* фінансування.

5. Для сприяння дієвій співпраці між СГД, особливо стосовно цієї статті та статті 12, СГД або, у відповідних випадках, призначені органи повинні укласти письмові угоди про співпрацю. Такі угоди повинні бути укладені з урахуванням вимог, встановлених у статті 4(9).

Призначений орган повинен повідомляти ЄОБН про існування та зміст таких угод, а ЄОБН може видавати висновки згідно зі статтею 34 Регламенту (ЄС) № 1093/2010. Якщо призначені органи або СГД не можуть досягнути згоди або якщо існує спір щодо тлумачення угоди, кожна зі сторін може передати справу до ЄОБН відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) № 1093/2010, а ЄОБН повинен діяти відповідно до згаданої статті.

Відсутність таких угод не має впливу на вимоги вкладників відповідно до статті 9(1) або кредитних установ відповідно до параграфу 3 цієї статті.

6. Держави-члени повинні забезпечити наявність належних процедур для того, щоб СГД обмінювалися інформацією та ефективно комунікували з іншими СГД, кредитними установами, що беруть у них участь, та відповідними компетентними і призначеними органами в межах їхніх власних юрисдикцій, та з іншими агентствами на транскордонній основі, у відповідних випадках.

7. ЄОБН та компетентні і призначені органи повинні співпрацювати одні з одними та виконувати свої повноваження відповідно до положень цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Держави-члени повинні повідомити Комісії та ЄОБН ідентифікаційні дані своїх призначених органів до 3 липня 2015 року.

8. ЄОБН повинен співпрацювати з Європейською радою з системних ризиків (ESRB), заснованою Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1092/2010 (¹⁷), щодо аналізу системних ризиків стосовно СГД.

Стаття 15

Філії кредитних установ, заснованих у третіх країнах

1. Держави-члени повинні перевіряти, чи мають філії, відкриті на їхній території кредитною установою, яка має головний офіс за межами Союзу, захист, еквівалентний тому, що передбачений положеннями цієї Директиви.

Якщо захист не є еквівалентним, держави-члени можуть за умови дотримання статті 47(1) Директиви 2013/36/ЄС передбачити, що філії, відкриті кредитною установою, яка має головний офіс за межами Союзу, повинні приєднатися до СГД, яка діє в межах їхніх територій.

Під час проведення перевірки, передбаченої в першому підпараграфі цього параграфу, держави-члени повинні принаймні перевіряти, чи отримують вкладники рівень гарантованого відшкодування та обсяг захисту, еквівалентні передбаченим цією Директивою.

2. Кожна філія, відкрита кредитною установою, яка має головний офіс поза межами Союзу, та яка не є учасником СГД, що діє в державі-члені, повинна надавати всю відповідну інформацію стосовно гарантійних заходів щодо депозитів фактичних та майбутніх вкладників у цій філії.

3. Інформація, зазначена в параграфі 2, повинна бути доступна мовою, яка була погоджена вкладником та кредитною установою під час відкриття рахунку, або офіційною мовою чи мовами держави-члена, у якій відкрито філію, у спосіб, передбачений національним правом, і вона повинна бути викладена чітко та зрозуміло.

Стаття 16

Інформація для вкладника

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб кредитні установи надавали фактичним та майбутнім вкладникам інформацію, необхідну для ідентифікації СГД, учасниками яких є установа та її філії в межах Союзу. Держави-члени повинні забезпечити, щоб кредитні установи інформували фактичних та майбутніх вкладників про виключення із захисту СГД, що застосовуються.

2. До укладання договору про прийняття депозиту вкладникам повинна бути надана інформація, зазначена в параграфі 1. Вони повинні підтвердити отримання такої інформації. Для цього повинен використовуватися шаблон, визначений у додатку I.

3. Підтвердження того, що депозити є допустимими депозитами, повинне надаватися вкладникам у їхніх виписках з рахунку, включно з покликанням на інформаційний аркуш, визначений у додатку I. В інформаційному аркуші повинен бути зазначений вебсайт відповідної СГД. Інформаційний аркуш, визначений у додатку I, необхідно надавати вкладнику принаймні раз на рік.

Вебсайт СГД повинен містити необхідну для вкладників інформацію, зокрема, інформацію стосовно положень щодо процесу та умов, пов'язаних із депозитними гарантіями, передбаченими відповідно до цієї Директиви.

4. Інформація, передбачена в параграфі 1, повинна надаватися у спосіб, передбачений національним правом, мовою, яка була погоджена вкладником та кредитною установою під час відкриття рахунку, або офіційною мовою чи мовами держави-члена, у якій відкрито філію.

5. Держави-члени повинні обмежити використання в рекламі інформації, зазначеної в параграфах 1, 2 та 3, до фактичного покликання на СГД, яка гарантує продукт, якого стосується реклама, та до будь-якої додаткової інформації, що вимагається згідно з національним правом.

Така інформація може бути розширена до фактичного опису функціонування СГД, проте вона не повинна містити згадок стосовно необмеженого гарантованого відшкодування депозитів.

6. У разі злиття, перетворення дочірніх підприємств на філії або подібних операцій вкладники повинні бути поінформовані про них принаймні за місяць до того, як операція набуде юридичної сили, якщо компетентний орган не дозволить коротший строк з міркувань комерційної таємниці або фінансової стабільності.

Вкладникам повинен бути наданий тримісячний період після повідомлення про злиття, перетворення або подібну операцію для того, щоб без будь-яких штрафних платежів зняти або перемістити до іншої кредитної установи свої допустимі депозити, включно з усіма нарахованими відсотками та виплатами мірою, якою вони перевищують рівень гарантованого відшкодування відповідно до статті 6 на момент операції.

7. Держави-члени повинні забезпечити, щоб кредитна установа, яка виходить із СГД або її виключають із СГД, інформувала своїх вкладників протягом одного місяця про такий вихід або виключення.

8. Якщо вкладник використовує інтернет-банкінг, інформація, розкриття якої передбачене положеннями цієї Директиви, може передаватися електронними засобами. На вимогу вкладника така інформація також повинна бути надана у друкованому вигляді в паперовій формі.

Стаття 17

Список кредитних установ, що їм надано дозвіл

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб під час повідомлення ЄОБН про дозволи відповідно до статті 20(1) Директиви 2013/36/ЄС, компетентні органи зазначали, учасником якої СГД є кожна кредитна установа.

2. Під час опублікування та оновлення списку кредитних установ, що мають дозволи, відповідно до статті 20(2) Директиви 2013/36/ЄС, ЄОБН повинен зазначати, учасником якої СГД є кожна кредитна установа.

Стаття 18

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надано Комісії відповідно до умов, установлених у цій статті.

2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, згадані у статті 6(7), надано Комісії на невизначений період.

3. Делеговані повноваження, зазначені в статті 6(7), можуть бути в будь-який час відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про скасування припиняє дію делегованих повноважень, зазначених у такому рішенні. Воно набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або з пізнішої дати, вказаної в такому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких уже введених у дію делегованих актів.

4. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.

5. Делегований акт, ухвалений згідно зі статтею 6(7), набуває чинності тільки в тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом тримісячного періоду з дати надання зазначеного акта Європейському Парламенту і Раді, або якщо до завершення цього

періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не матимуть заперечень. Такий строк продовжують іще на три місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 19

Перехідні положення

1. Якщо СГД припиняють повністю або частково гарантувати відшкодування певних депозитів чи категорій депозитів або інших інструментів після транспозиції цієї Директиви або Директиви 2009/14/ЄС до національного права, держави-члени можуть дозволити, щоб депозити або інші інструменти, для яких було встановлено початкову дату погашення, були забезпечені до їх початкової дати погашення, якщо вони були сплачені або випущені до 2 липня 2014 року.
2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб вкладники були поінформовані про депозити чи категорії депозитів або інші інструменти, на які більше не буде поширюватися гарантія відшкодування СГД з 3 липня 2015 року.
3. До досягнення цільового рівня вперше держави-члени можуть застосовувати порогові значення, вказані у статті 11(5), стосовно наявних фінансових засобів.
4. Як відступ від статті 6(1), держави-члени, які станом на 1 січня 2008 року забезпечували гарантоване відшкодування на рівні між 100 000 євро та 300 000 євро, можуть продовжити застосування такого вищого рівня гарантованого відшкодування до 31 грудня 2018 року. У такому разі цільовий рівень та внески кредитних установ повинні бути відповідно скориговані.
5. До 3 липня 2019 року Комісія повинна подати звіт та, якщо застосовно, законодавчу пропозицію Європейському Парламенту та Раді для визначення того, як СГД, що функціонують у Союзі, можуть співпрацювати через європейську схему для запобігання ризикам, що виникають унаслідок транскордонної діяльності, та для захисту депозитів від таких ризиків.
6. До 3 липня 2019 року Комісія за підтримки ЄОБН повинна подати Європейському Парламенту і Раді звіт про прогрес в імплементації цієї Директиви. У такому звіті повинно, зокрема, йтися про:
 - (a) цільовий рівень на основі гарантованих депозитів, з оцінкою відповідності встановленої процентної норми з урахуванням неспроможності кредитних установ у Союзі в минулому;
 - (b) вплив альтернативних заходів, що використовуються відповідно до статті 11(3), на захист вкладників та узгодженість із провадженнями щодо впорядкованої ліквідації в банківському секторі;
 - (c) вплив на різноманітність бізнес-моделей банків;
 - (d) відповідність поточного рівня гарантованого відшкодування для вкладників; та
 - (e) те, чи справи, зазначені в цьому підпараграфі, розглядалися у спосіб, що забезпечує захист вкладників.

До 3 липня 2019 року ЄОБН повинен прозвітувати Комісії щодо моделей розрахунку та їх відповідності комерційному ризику учасників. При підготовці звіту ЄОБН повинен належним чином врахувати профілі ризику різних бізнес-моделей.

Стаття 20

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог статей 1–4, пунктів (d)–(k) статті 5(1), статті 5(2), (3) та (4), статті 6(2)–(7), статті 7(4)–(9), статті 8(1), (2), (3), (5), (6), (7) та (9) та статті 9(2) та (3), статей 10–16, 18 та 19 і додатка I до 3 липня 2015 року. Вони повинні негайно надіслати Комісії текст таких положень.

Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог статті 8(4), до 31 травня 2016 року.

Якщо після ретельного вивчення належні органи встановлять, що СГД поки що не перебуває у стані, що дає змогу виконати положення статті 13 до 3 липня 2015 року, відповідні закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення повинні бути введені в дію до 31 травня 2016 року.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Вони також повинні містити зауваження про те, що покликання у наявних законах, підзаконних нормативно-правових актах та адміністративних положеннях директив, скасованих цією Директивою, повинні тлумачитись як покликання на цю Директиву. Держави-члени визначають порядок такого покликання та формулювання такого зауваження.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного права, ухваленого у сфері, охопленій цією Директивою.

Стаття 21

Скасування

Директиву 94/19/ЄС зі змінами, внесеними директивами, переліченими в додатку II, скасовано з [► C2](#)
□ 4 липня 2015 року ◀ без обмеження зобов'язань держав-членів щодо термінів транспозиції до національного права та дат застосування директив, визначених у додатку II.

Покликання на скасовані директиви слід тлумачити як покликання на цю Директиву та читати згідно з кореляційною таблицею, наведеною в додатку III.

Стаття 22

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після дня її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Пункти (а), (б) та (с) статті 5(1), стаття 6(1), стаття 7(1), (2) та (3), стаття 8(8), стаття 9(1) та стаття 17 застосовуються з 4 липня 2015 року.

Стаття 23

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

ШАБЛОН ІНФОРМАЦІЙНОГО АРКУША ДЛЯ ВКЛАДНИКА

Основна інформація про гарантування депозиту	
Депозити у [введіть найменування кредитної установи] гарантовано:	[вставте найменування відповідної СГД] ⁽¹⁾

Максимальна гарантована сума:	100 000 євро на вкладника на кредитну установу ⁽²⁾ [замініть відповідною сумою, якщо валютою не є євро] [якщо застосовно:] Частиною Вашої кредитної установи є такі торговельні марки [вставте всі торговельні марки, що діють на підставі тієї самої ліцензії]
Якщо у Вас більше депозитів у тій самій кредитній установі:	Усі Ваші депозити в одній кредитній установі сумуються, при цьому загальна сума гарантування не може перевищувати 100 000 євро [замініть відповідною сумою, якщо валютою не є євро] ⁽²⁾
Якщо Ви маєте спільний рахунок з іншою особою (іншими особами):	Максимальна гарантована сума 100 000 євро [замініть відповідною сумою, якщо валютою не є євро] застосовується до кожного вкладника окремо ⁽³⁾
Період відшкодування у випадку неспроможності кредитної установи:	7 робочих днів ⁽⁴⁾ [замініть іншим строком, якщо застосовно]
Валюта відшкодування:	євро [замініть на іншу валюту, якщо застосовно]
Контактні дані:	[введіть контактні дані відповідної СГД (адресу, телефон, адресу електронної пошти, та ін.)]
Додаткова інформація:	[введіть вебсайт відповідної СГД]
Підтвердження отримання вкладником:	
Додаткова інформація (вся або деяка із зазначеної нижче)	
<p>⁽¹⁾ Схема, відповідальна за гарантування вашого депозиту</p> <p>⁽²⁾ Загальна максимальна гарантована сума</p> <p>⁽³⁾ Максимальна гарантована сума для спільних рахунків</p> <p>⁽⁴⁾ Відшкодування Відповідальною схемою гарантування депозитів є [введіть ім'я та адресу, телефон, адресу електронної пошти та вебсайт]. Вона виплатить Ваші депозити (в сумі до 100 000 євро [замініть відповідною сумою, якщо валютою не є євро]) протягом [введіть строк виплат, що вимагається відповідно до національного права] щонайпізніше, з [31 грудня 2023 року] протягом [7 робочих днів]. [Додайте інформацію про виплати в надзвичайних ситуаціях/проміжні виплати, якщо сума (суми) виплати не є доступною (доступними) протягом 7 робочих днів]. Якщо Вам не здійснено виплату протягом цих строків, Вам слід зв'язатися зі схемою гарантування депозитів, оскільки час на подання вимоги щодо відшкодування може закінчитися після певного строку. Додаткову інформацію можна отримати на [введіть вебсайт відповідальної СГД]. Інша важлива інформація В цілому всі індивідуальні вкладники та підприємства захищені схемами гарантування депозитів. Винятки щодо конкретних депозитів</p>	

вказані на вебсайті відповідальної схеми гарантування депозитів. Ваша кредитна установа також поінформує Вас за запитом про те, гарантовані конкретні продукти чи ні. Якщо депозити є гарантованими, кредитна установа повинна також підтвердити це у виписці з рахунку.

ДОДАТОК II

ЧАСТИНА А

Скасовані директиви разом з подальшими змінами до них (зазначені в статті 21)

Директива Європейського Парламенту і Ради 94/19/ЄС

Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/14/ЄС

ЧАСТИНА В

Кінцеві терміни транспозиції (зазначені в статті 21)

Директива	Кінцевий термін транспозиції
94/19/ЄС	01.07.1995
2009/14/ЄС	30.06.2009
2009/14/ЄС (другий параграф пункту 3(i) статті 1, стаття 7(1а) та (3) та стаття 10(1) Директиви 94/19/ЄС зі змінами, внесеними Директивою 2009/14/ЄС)	31.12.2010

ДОДАТОК III

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива 94/19/ЄС	Директива 2009/14/ЄС	Ця Директива
—	—	Стаття 1
		Стаття 2(1)(1)
Стаття 1(1)		Стаття 2(1)(3)
		Стаття 2(1)(4)
Стаття 1(2)		Стаття 2(1)(7)
Стаття 1(3)	Стаття 1(1)	Стаття 2(1)(8)
Стаття 1(4)		Стаття 2(1)(9)
Стаття 1(5)		Стаття 2(1)(10)

		Стаття 2(1)(11)–(18)
		Стаття 2(2)
Стаття 1(1)		Стаття 2(3)
		Стаття 3
Стаття 3(1)		Стаття 4(1)
		Стаття 4(2)
Стаття 3(1)		Стаття 4(3)
Стаття 3(2)		Стаття 4(4)
Стаття 3(3)		Стаття 4(5) та (6)
		Стаття 4(9)
		Стаття 4(10) та (11)
Стаття 2		Стаття 5(1)(a), (b) та (c)
Стаття 7(2), додаток I(1)		Стаття 5(1)(d)
		Стаття 5(1)(e)
Стаття 7(2), додаток I(10)		Стаття 5(1)(f)
Стаття 7(2), додаток I(2)		Стаття 5(1)(g)
Стаття 7(2), додаток I(5)		Стаття 5(1)(h)
Стаття 7(2), додаток I(6)		Стаття 5(1)(i)
Стаття 7(2), додаток I(3), (4)		Стаття 5(1)(j)
Стаття 7(2), додаток I(12)		Стаття 5(1)(k)
Стаття 7(1)	Стаття 1(3)(a)	Стаття 6(1)
		Стаття 6(2) і (3)
		Стаття 6(4)
	Стаття 1(3)(a)	Стаття 6(5)
Стаття 7(5)		Стаття 6(6)
	Стаття 1(3)(d)	Стаття 6(7)
Стаття 8		Стаття 7(1), (2) та (3)
		Стаття 7(4)–(9)
Стаття 10(1)	Стаття 1(6)(a)	Стаття 8(1)
		Стаття 8(2)–(6)
Стаття 10(4)		Стаття 8(7)
Стаття 10(5)		Стаття 8(8)
		Стаття 8(9)
Стаття 7(6)		Стаття 9(1)

Стаття 11		Стаття 9(2)
		Стаття 9(3)
		Статті 10–13
Стаття 4(1)		Стаття 14(1)
		Стаття 14(2)–(8)
Стаття 6		Стаття 15
Стаття 9(1)	Стаття 1(5)	Стаття 16(1), (2) та (3)
Стаття 9(2)		Стаття 16(4)
		Стаття 16(5)
Стаття 13		Стаття 17
	Стаття 1(4)	Стаття 18

(¹) ОВ С 99, 31.03.2011, с. 1.

(²) Позиція Європейського Парламенту від 16 лютого 2012 року (ОВ С 249 Е, 30.08.2013, с. 81) та Рішення Ради в першому читанні від 3 березня 2014 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику). Позиція Європейського Парламенту від 16 квітня 2014 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику).

(³) Директива Європейського Парламенту і Ради 94/19/ЄС від 30 травня 1994 року про схеми гарантування депозитів (ОВ L 135, 31.05.1994, с. 5).

(⁴) Див. додаток III.

(⁵) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та інвестиційних фірм та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 1).

(⁶) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ і пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними фірмами, про внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС та про скасування директив 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 338).

(⁷) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/59/ЄС від 15 травня 2014 року про рамки для відновлення та санації кредитних установ та інвестиційних фірм та про внесення змін до Директиви Ради 82/891/ЄЕС та директив 2001/24/ЄС, 2002/47/ЄС, 2004/25/ЄС, 2005/56/ЄС, 2007/36/ЄС, 2011/35/ЄС, 2012/30/ЄС та 2013/36/ЄС, і регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 та (ЄС) № 648/2012 (див. сторінку 190 цього Офіційного вісника).

(⁸) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/14/ЄС від 11 березня 2009 року про внесення змін до Директиви 94/19/ЄС про схеми гарантування депозитів щодо рівня забезпечення та затримки виплат (ОВ L 68, 13.03.2009, с. 3).

(⁹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/110/ЄС від 16 вересня 2009 року про започаткування та здійснення діяльності установами-емітентами електронних грошей і пруденційний нагляд за нею та про внесення змін до директив 2005/60/ЄС та 2006/48/ЄС та про скасування Директиви 2000/46/ЄС (ОВ L 267, 10.10.2009, с. 7).

(¹⁰) Директива Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС від 26 жовтня 2005 року про запобігання використанню фінансової системи для відмивання грошей та фінансування тероризму (ОВ L 309, 25.11.2005, с. 15).

(¹¹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 від 24 листопада 2010 року про Європейський наглядовий орган (Європейський орган банківського нагляду), про внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та про скасування Рішення Комісії 2009/78/ЄС (ОВ L 331, 15.12.2010, с. 12).

- (¹²) Директива Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних та про вільний рух таких даних (ОВ L 281, 23.11.1995, с. 31).
- (¹³) Спільна політична декларація держав-членів та Комісії від 28 вересня 2011 року щодо пояснювальних документів (ОВ С 369, 17.12.2011, с. 14).
- (¹⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС від 21 квітня 2004 року про ринки фінансових інструментів, про внесення змін до директив Ради 85/611/ЄЕС і 93/6/ЄЕС та Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/12/ЄС, а також скасування Директиви Ради 93/22/ЄЕС (ОВ L 145, 30.04.2004, с. 1).
- (¹⁵) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС від 25 листопада 2009 року про започаткування і ведення діяльності у сфері страхування і перестраховання (Платоспроможність II) (ОВ L 335, 17.12.2009, с. 1).
- (¹⁶) Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/95/ЄС від 22 жовтня 2008 року про наближення законодавств держав-членів щодо торговельних марок (ОВ L 299, 08.11.2008, с. 25).
- (¹⁷) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1092/2010 від 24 листопада 2010 року про макропруденційний нагляд Європейського Союзу за фінансовою системою та заснування Європейської Ради із схемних ризиків (ОВ L 331, 15.12.2010, с. 1).